Nowy Czas

Nr 42 - rok III. Wychodzi trzy razy tygodniowo: we wtorki, czwartki i soboty | Jędrzejów, dnia 11 kwietnia 1941 roku | Odbito w druk. „Nowy Czas" Jędrzejów Rynek 1 Telefon nr 50 | Cena 15 groszy

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 50.— Oddział w Kielcach: M. Klebábczy, ul. Sienkiewicza 39 m. 2.— Prenumerata miesięczna w Jędrzejowie 1.75zł, pod opaską 2.20zł.

Ceny za ogłoszenia: a) handlowe: cała strona 200 zł, pół strony 150 zł, ćwierć 75 zł, jedna ósma 50 zł, szesnastka 30 zł; b) drobne: za słowo 20 gr, przy poszukiwaniu pracy 10 gr.

Dalsze potężne ataki
na froncie południowo-wschodnim

Berlin. Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje w dniu 8 kwietnia: Mimo licznych trudności terenowych i zniszczenia dróg, atak niemieckich wojsk na froncie serbskim i greckim rozwija się z powodzeniem, napotykając na zacięty opór nieprzyjacielski. Lotnictwo również w dniu wczorajszym zaatakowało mimo niekorzystnych warunków atmosferycznych w masowych nalotach wojskowe obiekty twierdzy belgradzkiej, obrzucając ją bombami kruszącymi i zapalającymi. W magazynach i obiektach głównego dworca kolejowego wybuchły nowe fale groźnych pożarów. Ataki eskadr samolotów nurkowych i niszczycielskich skierowane były na nieprzyjacielskie lotniska w Serbii. Przy tej okazji zniszczono na ziemi 32 samoloty oraz 2 samoloty poważnie uszkodzono. W obszarze rzeki Sawy samoloty bojowe zniszczyły mosty kolejowe, dworce i torowiska, obrzucając ponadto celnymi pociskami pociągi z transportami i zapasami materiałów pędnych. W obszarze Uskub eskadry lotnicze zwalczały kolumny piechoty i samochodów, obrzucając je bombami rozpryskowymi oraz ostrzeliwując z broni pokładowej. Samoloty myśliwskie zestrzeliły w dniu wczorajszym w rejonie południowym 20 nieprzyjacielskich samolotów. Bojowy samolot typu Bristol-Blenheim został zmuszony do lądowania w wschodniej części Styrii. Lotnictwo dokonywało w dniu 7 kwietnia przy udziale silniejszych zespołów lotniczych ataków na Wielką Brytanię oraz brytyjską żeglugę. W rejonie morskim wokół brytyjskich wysp zatopiono w ciągu dnia wczorajszego 2 statki frachtowe, pojemn. około 8000 ton, zaś 3 większe statki poważnie uszkodzono. Kilkaset samolotów bojowych przeprowadziło w ciągu ostatniej nocy potężne ataki na liczne obiekty wojskowe na terenie Wielkiej Brytanii. U ujścia rzeki Clido koło Glasgowa obrzucono skutecznie bombami kruszącymi i zapalającymi dwa miasta portowe z licznymi urządzeniami załadowczymi oraz stoczniami. Obiektami następnych ataków były porty Bristol, Liverpool, Ipswich i Harwich. W odważnym nalocie jeden z samolotów zaatakował ważny zakład brytyjskiego lotniczego przemysłu zbrojeniowego w Anglii środkowej przy użyciu bomb rozpryskowych i zapalających. W chwili odlotu zaobserwowano silny pożar w hali montażowej. Nieprzyjaciel ograniczył się w ciągu dnia do poszczególnych nalotów na wybrzeża terenów okupowanych. W ciągu ostatniej nocy nieprzyjacielskie samoloty zrzuciły na kilka miejscowości przybrzeżnego obszaru północnych Niemiec bomby kruszące i zapalające. Szybko ugaszono powstałe tam pożary. W jednej z miejscowości na wybrzeżu uszkodzono również bombami kruszącymi domy mieszkalne. Wśród ludności cywilnej zanotowano straty w postaci zabitych i rannych. W toku tych ataków nieprzyjaciel stracił 8 samolotów, z czego 5 zestrzelili nocni myśliwcy, jeden artyleria przeciwlotnicza, zaś 2 artyleria marynarki wojennej. Ogólne straty nieprzyjaciela w dniu wczorajszym wyniosły 63 samoloty, 4 samoloty własne zaginęły.

Ofensywa w Cyrenaice

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje: Na froncie jugosłowiańskim w Albanii akcje przednich patroli. Na froncie greckim nasze wojska na odcinku 9-ej armii odparły lokalne ataki. Przy tej okazji wzięto do niewoli jeńców. Nasze lotnictwo obrzuciło bombami nieprzyjacielskie stanowiska. Samoloty niemieckiego korpusu lotniczego zaatakowały w dniu 6 kwietnia ze znacznym powodzeniem magazyny amunicji oraz koncentracje wojsk na obszarze Jugosławii. W czasie tej akcji zestrzelono 3 nieprzyjacielskie samoloty, zaś 17 samolotów zniszczono na ziemi. W Cyrenaice włoskie i niemieckie oddziały pancerne oraz bojowe oddziały zmotoryzowane po przełamaniu silnego oporu nieprzyjacielskiego zajęły Barkę i Tocra. Ofensywa rozwija sie w dalszym ciągu. W nocy z 6 na 7 kwietnia angielskie samoloty zaatakowały Trypolis. Celne pociski spadły na szpitale i domy mieszkalne. Zanotowano straty w postaci jednej osoby zabitej oraz kilku rannych. Angielskie samoloty zbombardowały wczesnym rankiem dnia 7-go kwietnia kilka miejscowości na wyspie Rodos. Nie wyrządzono szkód. Na terenie Afryki Wschodniej nie wydarzyło się nic godnego uwagi.

Chorwaci oczekują wyswobodzenia

Praga. Czeska ajencja informacyjna „Centropress" otrzymała w poniedziałek następującą odezwę Chorwatów, zamieszkałych w protektoracie: My Chorwaci, zamieszkali tu, w Czechach i Morawach, potępiamy jaknajostrzej pucz, wywołany przez serbską partię wojskową przy współdziałaniu patriarchy i godzący w dzieło pokoju, przez który Belgrad po raz drugi bierze na siebie winę wojny i rozlewu krwi. My Chorwaci spodziewamy się, że po wkroczeniu wojsk niemieckich wkrótce wybije dla nas godzina oddawna upragnionego wyswobodzenia.

Zerwanie stosunków dyplomatycznych między Anglią i Węgrami

Poseł angielski w Budapeszcie Owen St. Clair Malley zakomunikował węgierskiemu premierowi i ministrowi spraw zagranicznych Bardossy'emu, że Wielka Brytania zrywa stosunki dyplomatyczne z Węgrami. Poseł angielski prosił o możliwie szybkie wystawienie mu paszportu.

Nowe dowody planowych przygotowań wojskowych Anglii na terenie Grecji

Sztokholm. Jak donosi korespondent z Londynu dziennika „Aftenbladet", w neutralnych dyplomatycznych kołach w Londynie mówi się, jakoby codziennie opuszczało Afrykę 5 angielskich okrętów z transportami wojsk i materiału wojennego, które przybywają do Grecji. Neutralni dyplomaci mieli poza tym oświadczyć, iż brytyjskie wojska miały być wysłane do północnej części Grecji, gdzie obsadzić miały linię, poczynając od portowego miasta Volo nad Morzem Egejskim, a na zachodnim wybrzeżu, naprzeciw wyspy Korfu skończywszy. Wszystkie hotele w południowej Grecji zostały od dłuższego czasu zarezerwowane na rachunek brytyjskiego sztabu, a przeznaczone jako kwatery dla wyższych oficerów.

Pierwsza partia serbskich jeńców wojennych przybyła do Sofii

Do Sofii przybyli pierwsi serbscy jeńcy wojenni. Bułgarski dziennik „Duma" stwierdza, iż ich wygląd był pożałowania godny. Byli oni przerażeni, a na ich bladych twarzach malowało się wyczerpanie. Wielu z pośród nich znajdowało się jeszcze pod wrażeniem potwornych ataków nurkowych oraz wojsk pancernych. Dziennik wspomina, że gdy jeńcy oddali broń, niemieccy żołnierze udzielili im pierwszej pomocy sanitarnej, a następnie zostali zaprowiantowani i przewiezieni na tyły. Ze słów jeńców wynika, iż skutki akcji samolotów nurkowych wywarły na żołnierzach potworne wrażenie. Już po pierwszym ataku wszystkie linie obronne i obiekty serbskiej komendy wojskowej uległy zniszczeniu.

Atak powietrzny na stolicę Bułgarii — Protest Węgier

Bułgarska służba obrony przeciwpowietrznej komunikuje w dniu 7 kwietnia: „W nocy na 7 kwietnia obce samoloty dokonały ataku na Sofię. Zrzucono 20 bomb wybuchających i zapalających, z czego cztery nie eksplodowały. Niestety było kilka osób zabitych i rannych. Ofiarom pospieszono z natychmiastową pomocą. Kilka budynków i jedna szkoła zostały trafione." — Z powodu jugosłowiańskich ataków powietrznych, jakie w dniu dzisiejszym zaszły na terytorium Węgier, rząd węgierski założył stanowczy protest u posła jugosłowiańskiego w Budapeszcie. Równocześnie poseł węgierski w Belgradzie otrzymał polecenie złożenia energicznego protestu u rządu belgradzkiego z powodu postępowania Jugosławii.

Minister Matsuoka wysłał depeszę pożegnalną

Minister spraw zagranicznych Japonii Matsuoka przesłał niemieckiemu ministrowi spraw zagranicznych v. Ribbentropowi następującą depeszę: „Dziś rano słuchałem Pańskiego oświadczenia radiowego w sprawie sytuacji jugosłowiańskiej i greckiej i równocześnie dowiedziałem się, że armia niemiecka wystąpiła czynnie. Przysyłam pozdrowienia kanclerzowi Hitlerowi, Waszej Ekscelencji i rządowi niemieckiemu z ostatniego dworca kolejowego Małkini, gdzie żegnam się z Niemcami i składam Panu życzenia szczęścia i sukcesów.

Yosuko Matsuoka".

Rozkaz dzienny Adolfa Hitlera do żołnierzy

frontu południowo-wschodniego

Berlin, 6 kwietnia. Jako naczelny wódz sił zbrojnych Adolf Hitler zwrócił się do żołnierzy frontu południowo-wschodniego z rozkazem dziennym treści następującej:

Wierna zasadzie, aby inni walczyli za nią, Anglia powzięła zamiar wciągnięcia Niemiec do swej walki, aby ją ostatecznie przemóc i w tym celu przewidziała w roku 1939 Polskę jako ten kraj, który miał rozpocząć wojnę w celu ewentualnego pokonania niemieckiej siły zbrojnej.

W ciągu kilku tygodni niemieccy żołnierze na froncie wschodnim pokonali i zlikwidowali ten instrument brytyjskich podżegaczy wojennych.

Rok temu, w dniu 9 kwietnia próbowała Anglia osiągnąć zamierzony cel przez uderzenie w północną flankę Niemiec. Ale i tym razem w ciągu niewielu tygodni niemieccy żołnierze w pamiętnych walkach kampanii norweskiej odparli ten atak. Udało się to, co świat uważał za rzecz niemożliwą. Siły zbrojne Rzeszy niemieckiej zabezpieczyły nasz front północny aż do Kirkenes.

I oto znów w kilka tygodni później przypuszczał pan Churchill, iż nadszedł odpowiedni moment, aby poprzez sprzymierzone z Anglią i Francją Belgię i Holandię móc uderzyć na Zagłębie Ruhry. I wówczas wybiła dziejowa godzina dla żołnierzy naszego frontu zachodniego. W toku najsławniejszych walk, jakie zna historia wojen, armie kapitalistycznego zachodu zostały pobite i ostatecznie zniszczone. W ciągu 45 dni i ta kampania była rozstrzygnięta. Wreszcie przystąpił pan Churchill do koncentracji sił brytyjskiego imperium przeciwko naszym sprzymierzonym w Afryce północnej. Ale i tam, dzięki współdziałaniu oddziałów wojsk niemieckich i włoskich zlikwidowano niebezpieczeństwo. Nowy cel brytyjskiej organizacji wojennej obecnie polega na urzeczywistnieniu planu, który już w chwili wybuchu wojny został powzięty, ale który wskutek gigantycznych zwycięstw niemieckich musiał być stale odkładany. Wspominając lądowanie brytyjskich wojsk w czasie wojny światowej w Salonikach, Anglicy zwabili Grecję na gwarancje, by ją następnie uczynić posłuszną i usłużną dla zamierzeń angielskich. Raz po raz ostrzegałem przed próbą wysadzania wojsk brytyjskich, któreby miały zagrażać Rzeszy od południowego-wschodu w Europie. Niestety ostrzeżenie to okazało się daremnym. Z tą samą cierpliwością poczyniłem dalsze starania, mające na celu przekonanie mężów stanu Jugosławii o konieczności rzetelnej współpracy narodów zainteresowanych sprawą utrzymania na tym obszarze stosunków pokojowych. Kiedy wreszcie udało się zabezpieczyć podstawy takiej współpracy przez przystąpienie do Paktu Trzech Mocarstw Jugosławii, od której przy tej okazji niczego się nie domagano, z wyjątkiem udziału w rozbudowie rzetelnie zorganizowanej Europy, w której również Jugosławia i jej naród miały mieć swoje miejsce. W Belgradzie przywłaszczyły sobie władzę te same, pozostające na angielskim żołdzie zbrodnicze elementy, które w roku 1914 spowodowały wybuch wojny światowej. Podobnie jak w Polsce zmobilizowano tam dzikie instynkty bezwartościowych pobudek przeciwko Rzeszy niemieckiej. W tym stanie rzeczy byłem zmuszony natychmiast odwołać kolonię niemiecką w Jugosławii, ponieważ członkowie i oficerowie niemieckiego poselstwa, urzędnicy naszych konsulatów stawali się obiektem codziennych napadów, nasze placówki były niszczone, niemieckie szkoły — podobnie jak w Polsce — ulegały spustoszeniu, wiele osób narodowości niemieckiej wywożono, maltretowano lub zabijano. Niezależnie od tego Jugosławia, która od szeregu tygodni dokonywała w tajemnicy powołanie rezerwistów, ostatnio zarządziła powszechną mobilizację. Oto odpowiedź na moje zawsze cierpliwe i od 8 lat czynione starania mające na celu stworzenia przyjaznych i bliskich stosunków z tym państwem.

Kiedy więc w Grecji, tak jak w okresie wojny światowej, znów wylądowały dywizje brytyjskie, przypuszczało się w Serbii — podobnie jak w wojnie światowej — że będzie jeszcze czas na to, aby móc dokonać nowego zamachu na Niemcy i jej sprzymierzeńców.

Żołnierze frontu południowo-wschodniego!

Obecnie wybiła dla was właściwa godzina. Będziecie musieli wziąć na swe barki dobro Rzeszy, podobnie jak to przed rokiem uczynili wasi koledzy w Norwegii i na Zachodzie, będziecie musieli wziąć pod waszą ochronę również południowo-wschodnią część Europy. Będziecie niezawodnie równie mężni, jak ludzie z tych niemieckich dywizyj, którzy w jesieni 1915 roku zwycięsko walczyli na tym samym terenie, na który obecnie i wy wstępujecie. Będziecie musieli postępować po ludzku tam, gdzie przeciwnik wystąpi równie po ludzku przeciwko wam, ale tam, gdzie okaże wam swą brutalność, będziecie musieli go złamać w sposób stanowczy i bezwzględny.

Walka na ziemi greckiej nie będzie jednak walką z Grecją, lecz wyłącznie z tym zasadniczym wrogiem, który podobnie jak przed rokiem na dalekiej północy, obecnie na dalekim południu próbuje wpłynąć na zmianę losów wojny. Z tego też względu będziemy na tym placu boju walczyć razem z naszym sprzymierzeńcem, dopóki ostatniego Anglika nie spotka

718.000 ton wynoszą łączne straty Anglii

w tonażu angielskim w ciągu miesiąca marca

Berlin. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje: Na wybrzeżu libijskim niemieckie i włoskie oddziały zmotoryzowane oraz wojska pancerne napierają ostro w dalszym ciągu na nieprzyjaciela, cofającego się ku północy. W dniu 5 kwietnia we wczesnych godzinach porannych — jak już doniesiono w komunikacie specjalnym — zajęto Benghasi, stolicę Cyrenaiki. Bojowe samoloty nurkowe niemieckiego korpusu powietrznego interweniowały skutecznie w dniu 3 kwietnia w czasie walk terenowych, toczonych w Benghasi. Obrzuciły one na wschód od Soluch kolumny pancerne bombami ciężkiego kalibru. Przy tej sposobności eskortujące myśliwce zestrzeliły trzy nieprzyjacielskie samoloty typu „Hurricane". Łodzie podwodne zaatakowały ponownie transport konwojowany — z którego według komunikatu wojennego z 4 kwietnia zatopiono już poprzednio 10 okrętów o łącznej pojemności 58 000 ton — i zniszczyły przy tym dalszych 48.500 ton. W ten sposób z wymienionego transportu konwojowanego, płynącego z wielkim ładunkiem do Anglii zniszczono 18 okrętów, pojemności 106 500 ton, przez co ogólny sukces podwyższył się do 137.116 ton. Okręt wojenny, operujący na wodach oceanicznych zatopił brytyjski krążownik pomocniczy „Voltaire", pojemności 13.245 ton, i grecki parowiec transportowy „Britania", pojemności 8.799 ton. Samoloty prowadzące zbrojne wywiady zadały wczoraj w rejonie morskim koło Anglii celnymi bombami ciężkie uszkodzenia trzem nieprzyjacielskim okrętom handlowym. Stwierdzono, że jeden z tych okrętów tonął. Dalsze ataki przeprowadzono na lotniska i obiekty portowe na wybrzeżu południowym i południowo-wschodnim. W czasie jednego ataku niemieckich maszyn myśliwskich na wyspę brytyjską zestrzelono dwa nieprzyjacielskie samoloty myśliwskie typu „Spitfire" bez własnych strat. Dalszy samolot „Spitfire" utracił nieprzyjaciel w walkach powietrznych nad kanałem La Manche. W nocy na 5 kwietnia silniejsze eskadry samolotów bojowych przeprowadziły ponowne ataki na ważne obiekty wojenne w porcie Avonmouth nad Kanałem Bristolskim. Wybuchły przy tym rozległe pożary. Również bombardowano skutecznie port w Great Yarmouth. Nieprzyjaciel zaatakował przy użyciu kilku samolotów zachodnie Niemcy, wszystkie bomby spadły na wolne pola, wskutek czego nie wynikły żadne szkody. Próby zaatakowania przez nieprzyjaciela w ciągu ubiegłej nocy pewnego portu na terenach okupowanych został udaremnione przez niemiecką obronę przeciwlotniczą. Artyleria przeciwlotnicza zestrzeliła przy tym trzy brytyjskie samoloty bojowe. Nieprzyjaciel stracił w ten sposób w okresie od 1 do 4 kwietnia łącznie 42 samoloty, z tego 14 zostało zestrzelonych przez artylerię przeciwlotniczą, myśliwce i marynarkę wojenną, 27 zniszczono na ziemi. W tym samym okresie czasu straciliśmy 9 własnych samolotów. Wojnę handlową przeciwko Anglii kontynuowano w miesiącu marcu z dobrymi rezultatami. Bojowe jednostki floty nawodnej zatopiły w Kanale La Manche, na Atlantyku i na innych wodach oceanicznych 193.600 ton, łodzie podwodne na brytyjskich liniach dowozowych, aż do wybrzeża zachodnio-afrykańskiego, 325.000 ton. Lotnictwo zatopiło w marcu okrągłe 200.000 ton nieprzyjacielskiego tonażu handlowego, wobec czego ogólne straty nieprzyjaciela w tonażu handlowym wyniosły w ciągu marca przeszło 718.000 ton. Ponadto wielka liczba nieprzyjacielskich okrętów handlowych padła ofiarą min założonych przez jednostki morskie, oraz lotnictwo na bliższych i dalszych wodach. Wreszcie wielka liczba nieprzyjacielskich okrętów handlowych została uszkodzona od działania bomb i min. Część tych okrętów można uważać jako stracone.

Udzielanie zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej

Rozporządzeniem Generalnego Gubernatora o udzielenie zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej — przynosi ostatni numer dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora. Zasiłek na wypadek pracy krótkotrwałej może być udzielany aż do odwołania we wszystkich przedsiębiorstwach przemysłowych łącznie z publicznymi przedsiębiorstwami przemysłowymi, w których jest zatrudnionych conajmniej 15 robotników. Zasiłki te udziela się, jeżeli robotnik zajęty jest w przedsiębiorstwie pracą krótkotrwałą conajmniej 8-mio godzinną w tygodniu podwójnym, a zastój pracy polega na braku pracy oraz wynagrodzenie za pracę z powodu zastoju zostało obniżone. Do obliczenia wysokości zapomogi dla bezrobotnych zostały ustanowione ryczałtowe stawki podstawowe. Od zasiłków wyłączeni są pracownicy przedsiębiorstw czysto handlowych, przedsiębiorstw gospodarki leśnej i rolnej, rybołóstwa wśródlądowego łącznie z gospodarstwem stawnym oraz żeglugą wśródlądową. Do udzielania zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej właściwy jest Urząd Pracy względnie Starosta powiatowy lub miejski, w którego obwodzie leży przedsiębiorstwo. Założeniem do udzielenia zasiłku na wypadek pracy krótkotrwałej jest doniesienie pracodawcy, normujące, że w przedsiębiorstwie lub w jednym z jego oddziałów większość robotników z powodu braku pracy pracuje krócej niż 80 godzin w tygodniu podwójnym.

w Grecji los „Dunkierki“. Jeśli jednak znajdzie się wśród Greków taki, któryby wspomagał tego światowego wroga, polegnie wraz z nim.

Skoro niemiecki żołnierz wykazał, iż potrafił pobić Anglików wśród lodów i śniegów dalekiej północy, to obecnie — gdy wymaga tego konieczność — potrafi z równym powodzeniem wypełnić swój obowiązek w skwarze południa. Nam wszystkim przyświeca przy tym jeden jedyny cel, mianowicie zapewnienie naszemu narodowi wolności, a tym samym możliwości życiowych dla wszystkich Niemców na przyszłość.

Myśli, miłość i modły wszystkich Niemców są obecnie znowu z wami, moi żołnierze!

podp. Adolf Hitler.

Berlin, dnia 6 kwietnia 1941 r.

Gwałtowne skargi z powodu zaniedbania rolnictwa w Izbie Gmin

Sztokholm. Brytyjska izba gmin wobec coraz skąpszego napływania zamorskich transportów żywności, spowodowanego zaostrzeniem niemieckiej blokady wobec Wyspy Brytyjskiej, widziała się zmuszona po raz pierwszy do podjęcia publicznej dyskusji, na temat możliwego braku środków żywności w ciągu najbliższej zimy. Lloyd George wystąpił z bardzo ciężkimi zarzutami przeciwko urzędowym czynnikom angielskim, które zupełnie zaniedbują produkcji środków żywności w Anglii. Podczas kiedy Niemcy dzięki doświadczeniom z poprzedniej wojny wzmogły swoją gospodarkę w zakresie wyżywienia do najwyższego stopnia, Anglia krótkowzrocznie zaniedbała zupełnie tę dziedzinę. Lloyd George oświadczył, że potrzeba 100 milionów funtów, aby — jak się wyraził dosłownie — „móc odzyskać z ziemi angielskiej to, co Anglia traci poza swojemi granicami na Atlantyku z powodu ataków niemieckich łodzi podwodnych i lotnictwa“. Jedynie tylko podwojenie produkcji rolniczej na wyspie brytyjskiej przy zastosowaniu najsurowszych metod racjonalizacji będzie można odwrócić od Anglii wiszący nad nią miecz Demoklesa.

Ograniczenie uroczystości wielkanocnych w Watykanie

Na skutek wojny, uroczystości wielkanocnych w Watykanie zostały nieco ograniczone. Jak już donosiliśmy, msza św. pontyfikalna w katedrze św. Piotra nie odbędzie się. Również nie odbędzie się ceremonia udzielenia błogosławieństwa z zewnętrznej logii katedry św. Piotra tłumom wiernych, zgromadzonym na placu św. Piotra. Natomiast papież weźmie osobiście udział w mszy św. odprawionej w Wielki Czwartek przez jednego z kardynałów oraz uda się w pochodzie procesjonalnym do kaplicy Paulinów. Podobnie Ojciec św. weźmie udział w uroczystym nabożeństwie, odprawionym w Wielki Piątek w kaplicy sykstyńskiej i wysłucha kazania pasyjnego, wygłoszonego na zakończenie kazań wielkanocnych.

Planowy rozwój akcji bojowej w Jugosławii

Naczelna komenda armii niemieckiej komunikuje: Wśród zaciętych walk na froncie południowo-wschodnim atak rozwija się planowo. Silne jednostki lotnicze wspierają pochód armii lądowej drogą wywiadów, ataków na kolumny marszowe, pozycje i środki komunikacyjne nieprzyjaciela. Jak już doniesiono, zaatakowane zostały kilkakrotnie w ciągu dnia obiekty portowe i inne ważne punkty wojskowe w Belgradzie przez silne zespoły niemiekich samolotów bojowych z niszczycielską skutecznością. W szczególności ciężkie pociski bombowe zrzucono na główny dworzec kolejowy w Belgradzie oraz na most pontonowy na Dunaju na południe od Belgradu, wreszcie na kilka pociągów z transportami wojsk. Liczne i wielkie pożary wskazywały w ciągu nocy drogę niemieckim samolotom bojowym, które dokonały czwartego ataku na twierdzę Belgrad. Ponadto z nie mniejszym powodzeniem bombardowano lotniska na terenie Jugosławii środkowej i południowej, które poza tym ostrzeliwano z broni pokładowej. Przy tej okazji udało się zniszczyć na ziemi liczne samoloty. Większa liczba nieprzyjacielskich samolotów uległa zestrzeleniu w toku walk powietrznych. Na terenie Libii niemieckie i włoskie zmotoryzowane oddziały wyparły na północny wschód oraz na południowy wschód od Benghazi nieprzyjacielskie straże tylne i wstrzymały skutecznie kontratak nieprzyjacielskich jednostek pancernych. Zabrano znaczną zdobycz wojenną w postaci jeńców, broni i samochodów. W rejonie morskim wokół Anglii lotnictwo spwodowało w dniu wczorajszym zatopienie czterech statków handlowych, łącznej pojemności 16.000 br. t. r. Poważnie uszkodzono 2 następne większe statki handlowe, w tym jeden statek-cysternę. W nocy z 6 na 7 kwietnia samoloty bojowe zrzuciły celne pociski bombowe na trzy handlowe statki średniej wielkości. Poza tym skuteczne ataki skierowane były na obiekty portowe na wschodnim wybrzeżu wysp brytyjskich. W dniu 4 kwietnia w Kanale Bristolkim na południowy wschód od Pembroke przeprowadzono szczególnie skuteczny atak z niewielkiej wysokości na transport konwojowany. Trzy statki handlowe, łącznej pojemności 22.000 br. t. rej. zostały uszkodzone tak poważnie, iż należy się liczyć z ich zupełną utratą. Ponadto jeden statek handlowy wyszedł z tej akcji z poważnymi uszkodzeniami. W czasie od 4 kwietnia do godzin ranych 7-go kwietnia lotnictwo zniczczyło zatem łącznie 13 statków, ogólnej pojemności 52.000 br. t. r., zadając poza tym 14 statkom handlowym dotkliwe uszkodzenia. Działalność nieprzyjacielskiego lotnictwa była niezwykle mała. Na południowym wschodzie kilka nieprzyjacielskich samolotów wtargnęło nad południową Styrię, zrzucając pojedyńcze bomby. Nie zanotowano godnych wzmianki szkód. Działalność brytyjskiego lotnictwa na zachodzie ograniczyła się za dnia i w nocy do lotów nadbrzeżnych nad terenami Niemiec północno-zachodnich oraz we Francji. Trzy nieprzyjacielskie samoloty uległy tamże zestrzeleniu przez myśliwców, dwa zestrzeliła artyleria przeciwlotnicza, zaś jeden, statki strażnicze. Według dotychczas nadeszłych meldunków zestrzelono na południowym wschodzie 35 samolotów w walkach powietrznych, 54 samoloty zniszczono na ziemi, zaś 9 następnych uszkodzono na ziemi. Zginęło 7 samolotów własnych

Poważne szkody w portach Split i Kotor

Główna kwatera włoskich sił zbrojnych komunikuje: Po rozpoczęciu kroków wojennych przeciwko Jugosławii, nasze formacje lotnicze zaatakowały obiekty nieprzyjacielskiego lotnictwa, marynarki oraz obiekty lądowe na froncie greckim i jugosłowiańskim. W Splicie zbombardowano urządzenia portowe oraz statki zakotwiczone w porcie. Zatopiono 2 parowce średniej wielkości. W Kotorze bombardowano port, przy czym wyrządzono znaczne szkody w obiektach. Celne pociski bombowe zrzucono na jedną torpedówkę oraz na pływający dok. Zatopiono jeden parowiec. Dotkliwie uszkodzony został arsenał w Teodo w pobliżu Kotoru. Poza tym obrzucono celnym pociskiem drugą torpedówkę. Magazyn amunicji wyleciał w powietrze. W dalszym ciągu akcji nasze samoloty zaatakowały hydroplany, bazujące w porcie, jak również pozycje artylerii przeciwlotniczej. Zniszczono jeden samolot nieprzyjacielski oraz uszkodzono kilka innych. Baza lotnicza w Mostarze poniosła poważne straty. Ponadto bombardowano mosty i arterie komunikacyjne, wyrządzając przy tym liczne spustoszenia. W walkach powietrznych zestrzelono 2 nieprzyjacielskie samoloty. Stwierdzono brak 2 naszych samolotów. Nieprzyjacielskie lotnictwo bombardowało Skutari, przy czym kilka osób odniosło rany i powstały nieznaczne szkody. Na terenie Afryki Wschodniej przewidziane ruchy naszych wojsk rozwijają się nadal. Celem uniknięcia ofiar wśród ludności cywilnej ewakuowaliśmy Addis Abebę. Biała ludność, będąca pod opieką naszych oddziałów policyjnych, nie poniosła żadnych szkód. Nieprzyjaciel dokonał nalotu na naszą bazę lotniczą w Dessie, wyrządzając szkody. Na terenie Libii zmotoryzowane kolumny włoskie i niemieckie przedarły się przez brytyjskie stanowiska na północny i południowy wschód od Benghasi oraz odparły skutecznie kontratak nieprzyjacielskich wozów pancernych. Do niewoli wzięto licznych jeńców oraz bogatą zdobycz wojenną w postaci broni i bojowych jednostek zmotoryzowanych. Jedna z naszych łodzi podwodnych, operująca we wschodnim rejonie Morza Śródziemnego, zaatakowała ubezpieczony konwoj, trafiając celnie dwie nieprzyjacielskie jednostki, z których jedna została zatopiona.

Krótkie wiadomości

W Niemczech zostały zakazane z natychmiastową mocą obowiązującą wszystkie publiczne rozrywki taneczne.

Rosja sowiecka zawarła z Jugosławią pakt nieagresji, oraz pakt przyjaźni. W związku z tymi paktami obydwa państwa zobowiązały się respektować na prawach wzajemności niezawisłość narodową, jak również całość terytorialną. W wypadku, gdyby jedno z tych państw zostało zaatakowane, przyjazne stosunki między obydwoma państwami będą nadal zachowane.

Brytyjski lotniskowiec „Argus“ oraz jeden angielski kontrtorpedowiec — jak donosi „Goeteborgs Morgenpost“ w depeszy własnego korespondenta z La Lines — zawinęły w stanie ciężko uszkodzonym do portu w Gibraltarze.

W związku z zamachem stanu w Iraku donoszą, że w Bagdadzie panuje zupełny spokój od chwili, kiedy przywódca nacjonalistów Iraku Raszyd Ali Al-Kailani po ustąpieniu premiera Tahe El-Haszimi objął władzę w kraju.

Ulice Budapesztu zalegaja tłumy mieszkańców przyglądający się przemarszowi wojsk niemieckich, którym urządzono żywiołowe powitanie. Podobnie jak w Budapeszcie, również na prowincji wojska niemieckie witane są niewykle serdecznie.

Jak wynika z treści depeszy otrzymanej przez Reutera z Waszygtonu, sekretarz stanu Hull odbył naradę z Rooseveltem, po czym zakomunikował, iż rząd Stanów Zjednoczonych poczynił kroki mające na celu możliwie jaknajszybsze udzielenie pomocy Jugosławii w postaci transportów materiałów wojennych i innych dostaw.

W ubiegły piątek zawinęło do Basry siedem angielskich okrętów wojennych, na pokładach których to okrętów znajdowały się oddziały wojskowe, przeznaczone do wylądowania. Wspomniana akcja zwraca się przeciwko uważanemu za wroga Wielkiej Brytanii władcy Kailaniemu i dokonanemu przez niego zamachowi stanu. Nowy władca Iraku Raszyd el Kailani — jak donosi radiostacja w Ankarze — przy pomocy pewnych oddziałów wojska Iraku zajął gmachy rządowe i budynki administracyjne w Bagdadzie, stolicy Iraku.

O bliskich stosunkach, jakie zaistniały między serbskimi członkami puczu wojskowego i angielskimi politykami wojennymi świadczyć może fakt wykorzystywania portów Kotoru i Dubrownika przez angielskie łodzie podwodne. Lotnikom jugosłowiańskim zakomunikowane dane co do najbliższych lotniczyc portow angielskich jak również sygnały rozpoznawcze angielskiego lotnictwa, na wypadek lądowania angielskich samolotów w Jugosławii.

Stworzenie międzynarodowej Izby Prawa w Berlinie

Generalny Gubernator Minister Rzeszy doktor Frank prezesem nowej instytucji

Berlin. W tych dniach została powołana do życia „Międzynarodowa Izba Prawa", w skład której weszły związki prawnicze wszystkich narodów, zaprzyjaźnionych z mocarstwami osi. Generalny Gubernator, Minister Rzeszy dr Frank przyjął zaproponowaną mu godność prezesa tej nowej instytucji.

Punktem kulminacyjnym konstytuującego posiedzenia Międzynarodowej Izby Prawa było przemówienie Ministra Rzeszy, Generalnego Gubernatora dra Franka, w której podkreślił on, jako nowy dowód żywotności Rzeszy fakt odbywania się w toku największych zmagań wojennych obrad o tak poważnym znaczeniu międzynarodowym, jakimi są obecne międzynarodowe obrady prawników w Berlinie. Mówca przypomniał następnie cytat z orędzia noworocznego kanclerza Hitlera na rok 1941, iż: „w obecnej wojnie po raz pierwszy w historii świata zwycięży prawo". Zasadnicza treść tego prawa polega na tym, że narody zostaną uwolnione od ucisku wyzyskujących je czynników magnaterii finansowej, opasujących świat swymi mackami.

Punktem centralnym dalszych, przyjmowanych wśród gorących oklasków, wywodów dra Franka było scharakteryzowanie pojęć „ja", „naród" i „państwo", które swą nową treścią, użyczoną im przez rewolucję narodowo-socjalistyczną, tę rewolucję europejską 20-go wieku, zastąpiły światopogląd stworzony przez rewolucję francuską. Pojęcia „ja" i „naród" zostały dane przez naturę, pojęcie „państwa" jest dziełem człowieka, które jak każde dzieło rąk ludzkich może podlegać zmianom. Porządek nowej Europy nie odrzuca pojęć danych przez naturę i powinien być raczej kształtowany przez te pojęcia, niż przez elementy, będące dziełem ludzkim. W ten sposób odda on najlepsze usługi idei pokoju i postępu kulturalnego.

Zebraliśmy się w stworzonej obecnie Międzynarodowej Izbie Prawa — podkreślił w dalszym ciągu dr Frank — w tym celu, aby dokonać ważnego pod względem kulturalnym dzieła, umożliwiającego otwarcie pełnych nadziei perspektyw na przyszły porządek rzeczy. Cieszymy się, iż danym nam jest żyć w epoce, otwierającej okres pokoju, oraz wszechstronnego rozwoju i współpracy.

Po wysłuchaniu tego przemówienia rada międzynarodowej Izby Prawa odbyła swe pierwsze zwyczajne posiedzenie.

Teksty not i memorandów do Jugosławii i Grecji

(Ciąg dalszy)

Niemcy nie wyciągały długo konsekwencji

Rząd Rzeszy powiadomiwszy już dawno rząd grecki o posiadanym materiale dokumentarnym, wysoce ten rząd obciążającym, mimo to z niezwykłą cierpliwością i smutkiem odczekał dalszego rozwoju greckiej akcji politycznej. Dopiero kiedy Grecja oddała do dyspozycji brytyjskiej marynarkj swe bazy na wyspach i kiedy Włochy jako sprzymierzeniec Rzeszy niemieckiej widziały się zmuszone do wystąpienia militarnego przeciw Grecji z powodu jej niezgodnego z prawem neutralności postępowania, Niemcy zastrzegły się z powodu tego wyczekującego stanowiska. Decydującym momentem w tym wypadku była pokładana przez naród niemiecki, żywiący dotąd przyjazne dla narodu greckiego uczucia, nadzieja oraz wiara, iż Grecja mając na oku swe żywotne interesy, otrząśnie się i, co zarazem wpłynie na rząd grecki, że ten znajdzie możliwość na powrót do prawdziwej neutralności.

Głosy ostrzegawacze

Działając po tej myśli minister spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentrop w toku rozmowy odbytej w dniu 26 sierpnia 1940 r. w Fuschl z posłem greckim udzielił rządowi greckiemu w stanowczej formie wskazówki, aby ten odmówił uprawnień przyrzeczonych w swoim czasie Anglii. Ale niezależnie od tego rząd grecki został powtórnie poinformowany w drodze publicznego oświadczenia kaclerza Hitlera, z którego to oświądczenia wynikało, że Niemcy w żadnym wypadku nie ścierpią usadowienia się brytyjakich sił bojowych na ziemi greckiej. Przy tej okazji zwrócono np. uwagę na mowę kanclerza Hitlera w dniu 30 stycznia 1941 roku, w której ten oświadczył: „Może mają nadzieję na Bałganach; ale i w tym wypadku nie wiele bym dał, bowiem jedno jest pewne: gdziekolwiek Anglia wystąpi, tam ją zaatakujemy, a na to siły nasze są wystarczające".

Miast powrotu do neutralności — wplątali się w sidła angielskiej polityki wojennej

Wszystkie te ostrzeżenia rząd grecki zlekceważył sobie. Rząd ten — co w tym miejscu należy z naciskiem podkreślić — nie uważał nawet za stosowne zwrócić się do rządu Rzeszy z propozycją omówienia z nim możliwości powrotu Grecji do stanu neutralności. Przyczyna tego była zupełnie jasna: Grecja pozwoliła się zbyt mocno wplątać w prowadzoną przez Anglię politykę rozszerzania wojny i wobec tego nie mogła się zdobywać na własne decyzje. Decyzje te w tym czasie dyktował jej rząd angielski. Wreszcie doszło do tego, że rząd grecki, który po rozpoczęciu wojny z Włochami ograniczył się jedynie do korzystania z technicznych formacyj brytyjskiego lotnictwa, musiał następnie z konieczności kroczyć raz obraną drogą. Wkrótce po zajęciu Krety doszło do tego, że w Grecji wylądowały zwarte formacje wojsk brytyjskich, które obsadziły wszystkie ważniejsze punkty strategiczne.

Ateny kontynuowały nieszczere postępowanie wobec Berlina

Deklaracje, jakie od czasu do czasu składał rząd Grecji w tym celu, aby zaprzeczyć faktom dokonanym, mogły być traktowane jako nowy dowód jego nieszczerości i zależności od Anglii.

Jak doszło do angielskiej deklaracji gwarancyjnej?

Pomimo zgwałcenia swej niezależności i praw suwerennych, jakiego Grecja doznała w czasie wojny światowej ze strony Anglii i Francji, rząd grecki zarówno w czasie trwania ustroju republikańskiego jak i później po przywróceniu regime monarchistycznego, okazywał się stale powolnym narzędziem polityki brytyjskiej. Wystąpiło to szczególnie jaskrawo w momencie, kiedy polityka brytyjska na wiosnę 1939 r. poczęła inscenizować systematyczną akcję zmierzającą do okrążenia Rzeszy niemieckiej. W dniu 9 kwietnia 1939 roku nastąpiło demarche posła greckiego w Londynie u angielskiego ministra spraw zagraniczn. lorda Halifaxa, w którym Grecja pod fałszywym pozorem, jakoby Włochy zamierzały obsadzić Korfu, i Grecja była zmuszona stawić temu opór, zapytywała jakie stanowisko zajmie Anglia w takim wypadku. W dniu 15 kwietnia 1939 roku w odpowiedzi na to demarche nastąpiła deklaracja gwarancyj angielsko-francuskich wobec Grecji.

Prawdziwe oblicze greckiej polityki zagranicznej podczas obecnej wojny

Na temat stanowiska Grecji podczas obecnej wojny pozwalamy sobie przytoczyć następujące szczegóły z aktów francuskiego sztabu generalnego, jakie dostały się we Francji w ręce niemieckie:

Już bezpośrednio po wybuchu wojny we wrześniu 1939 roku grecki sztab generalny za pośrednictwem wysłanego do Ankary pułkownika sztabu generalnego Dovasa nawiązał kontakt z szefem francuskich sił zbrojnych na Bliskim Wschodzie generałem Weygandem celem rozpoczęcia rokowań na temat wysadzenia na ląd francuskiego korpusu ekspedycyjnego w Salonikach i połączenia z tym żądania, iż przednia straż takiego korpusu ekspedycyjnego powinna się składać z pełnych jednostek lotnictwa bojowego. Również w dziedzinie czysto politycznej rozpoczęto natychmiast działać na korzyść wrogów Niemiec: Francuzom umożliwiono tajny przewóz samolotów przeznaczonych dla Polski. Grecki poseł Politis złożył w dniu 18 września w Paryżu zapewnienie, że Grecja pragnie odnowić układ z Włochami upływający w październiku tylko pod tym warunkiem, „o ile tego rodzaju traktat nie przeszkodziłby w ewentualnym utworzeniu frontu wschodniego". Nadto w pewnej notatce francuskiego ministerstwa spraw zagranicznych z 20 września 1939 roku czytamy: „Rząd grecki trzyma się takiej polityki neutralności, która urzędowo jest w najwyższym stopniu skrupulatna, w tajemnicy natomiast zwraca się w kierunku ewentualnej współpracy francusko-angielskiej".

(Ciąg dalszy nastąpi)

Ostatnie wiadomości

Na temat rozmowy między japońskim ministrem spraw zagranicznych Matsuoką a szefem rządu sowieckiego i komisarzem ludowym spraw zagranicznych Mołotowem wydano następujący komunikat urzędowy: „W dniu 7 kwietnia przewodniczący rady komisarzy ludowych i komisarz ludowy spraw zagranicznych Mołotow przyjął japońskiego ministra spraw zagranicznych Matsuoka (Yosuke), któremu towarzyszył ambasador japoński w Moskwie Tatekawa".

Rząd jugosłowiański opuścił Belgrad, udając się do nieznanej miejscowości. Stolicę Jugosławii opuścił również poseł brytyjski Campbell wraz z personelem poselstwa.

O współpracy Anglii ze sprawcami przewrotu w Jugosławii dobitnie świadczy treść depeszy „United Press" z Londynu, według której w tamtejszych dobrze poinformowanych kołach mówiono o tym, jakoby jugosłowiański sztab generalny miał być poinformowany o planach brytyjskich na temat przyszłych wydarzeń.

Minister spraw zagranicznych Japonii Matsuoka wraz ze swoim otoczeniem przybył w poniedziałek przed południem na dworzec białoruski w Moskwie.

W poniedziałek popołudniu udał się minister spraw zagranicznych Japonii Matsuoka na Kreml, celem odbycia rozmowy z szefem rządu sowieckiego i komisarzem spraw zagranicznych Mołotowem. Matsuoce towarzyszył japoński ambasador w Moskwie Tatekawa.

W poniedziałek przed południem rozpoczęły się w Budapeszcie uroczystości pogrzebowe tragicznie zmarłego prezesa Rady ministrów hr. Pawła Teleky'ego. Przewodniczył delegacji niemieckiej wielki admirał Räder, który bezpośrednio po przybyciu do Budapesztu udał się do gmachu parlamentu i złożył u stóp trumny zmarłego premiera wieniec od kanclerza Hitlera.

W ciągu swej podróży wizytacyjnej w rejonie przybrzeżnym delegacja marynarki japońskiej zwiedziła obiekty portowe, stocznie i inne zakłady przemysłu zbrojeniowego w Bremie i Hamburgu. Oficerowie marynarki japońskiej mieli możność bezpośredniego zetknięcia się z masową produkcją materiału wojennego i wielu dziedzinach zbrojeń niemieckich. Delegacja udała się w dalszą podróż.

Od 1 kwietnia cały przydział mięsa w Szwecji został zracjonizowany. Na każdego mieszkańca przydziela się tygodniowo po 500 gramów mięsa. Dotychczas w Szwecji była zracjonizowana tylko wieprzowina, natomiast inne gatunki mięsa były zwolnione od ograniczeń. Nowa racjonizacja została spowodowana brakiem paszy, panującym obecnie w Szwecji, co pociągnęło za sobą konieczność większych ubojów.

Wiadomości potoczne

JĘDRZEJÓW 10. IV. 1941.

Dwa lata więzienia za fałszywe oskarżenie. Sąd okręgowy w Kielcach na sesji wyjazdowej w Jędrzejowie skazał mieszkańca Lasków gm. Prząsław Jana Kowalczyka na dwa lata więzienia za fałszywe oskarżenie Anieli Helickiej z tej samej wioski, mające na celu zniesławienie jej dobrego imienia.

KIELCE

Kino Park w Kielcach wyświetla w bieżącym tygodniu doskonałą komedię p. t. „Kawalerskie grzeszki". — Nadprogram tygodnik dźwiękowy Gen. Gubernatorstwa.